

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Scala coeli

Johannes <Gobi, Iunior>

[Straßburg], 1483

De divicie

[urn:nbn:de:bsz:31-106862](#)

Bivicie

q̄ sit vetula. Tūc iuhenis. nō dñe
ymo est pulcerima t̄ ego diligē-
ter attēdi ad ei⁹ pulcritudinē. tūc
pposit⁹ vtinā māsisses i domo. tūc
iueis. vtinā dñe q̄r nūc co; meū
non est meū. sed alterius.

Bivicie.

Alucie iordinate posseſſe
multa mala inducūt i nobis. Primo em̄ indu-
cunt dei otemptuz. Legit' m̄ li de
septem domis spūſſanci. q̄ qdam
rex habuit nobilissimā t̄ multissi-
mā ciuitatē i mōte i q̄ regnabat
que hostes n̄ timēs. cū h̄et duos
filios vnuz maiorez quē pponebat
hēdem facēt aliuū morem. terias
t̄ ciuitates q̄s dñs rex habebat i
plamiciē eis dimisit. Tūc saracem
msuræxerūt otra maiore. eū cum
teria sua cepūt t̄ in carcē artissi-
mo incluserūt. Qd audīes p̄i con-
gregato exercitu t̄ saracenos ex-
pulsit t̄ filiuū liberauit. Vn̄ ex hoc
indigti saracem. cū mirabili exer-
citu cepūt muadē regnū p̄is. qui
vocās maiore filiuū sibi magis p̄i
quū i adiutoriū. Ille venire con-
tempsit. licet p̄ diuersos nūcios t̄
lras fuisset vocatus. Tādem misit
vn̄ lram sic dicens fili carissime
rogo te vt mot̄ naturali pietate
vemas vīndicatur⁹ p̄inaz miuriā
t̄ si hec pietas nō sufficit moueāt
te bñficia suscepta. Fui em̄ p̄t te
vulnerat⁹ hēditas tua tibi aufē-

tur. t̄ corona ḡtie remonetur. Qui
iridē cepit p̄ceptū p̄is t̄ otemp-
sit vēmre. tūc tamoz filius lic̄z nō
esset vocat⁹ t̄ eēt paup. aggregato
exercitu. vēmit ad vīndicāduz iu-
riam p̄is. t̄ p̄stratis mimicis. de
volūtate oim þaronū heres reg-
m̄ oſtitutus est. filio maiore capto
t̄ carcē ppetuc mancipato. Loq-
do spūaliter. jste rex est de⁹. Fili⁹
mai⁹ est status diuitū. Fili⁹ mīo⁹
est status paupum. t̄ istis dimisit
plamiciem hui⁹ mūdi. t̄ q̄ sarace-
ni infernales hos iuaserāt t̄ icar
cerauerāt p̄ p̄ctā. Vemit fili⁹ dī i
campo t̄ vulnerat⁹ t̄ miurijs affe-
ctus restituit hēditatem n̄ rāz. qd
audiēs diabolus direxit exercitū
suū t̄ ditigit otra m̄rem eccliam.
Qd attēdens xps bñdict⁹ suppli-
cauit platis. p̄mcipib⁹ t̄ diuitib⁹
vt p̄estent subsidiuz. ne vīlores sit
ecclia q̄ stabuluz. ne vīlores sint
anīme q̄ porci eoz. Qui otemmen-
tes eū mandatū. nec curātes de a-
more naturali. nec de bñficiis su-
sceptis ip̄m obliuiscūtur. H̄z pau-
peres t̄ humiles ip̄i afficiuntur ad
m̄rem eccliam ip̄az hōrant. ipsam
sustinet t̄ ditant. Ideo istis datur
ḡtia sempitna. diuitib⁹ iñ inferno
reclūp. Item ad idē. Marizat
Gregorij q̄ quidā ep̄s Bonifaci⁹
nomie semel comedebat i domo
eiusdam diuitis t̄ i p̄inctu co-
mestiomis quidā hystrio fuit i ho-
spicō t̄ ludēs cū symea t̄ cypano.
qd tangebat clamauit Bonifaci⁹

Diuicie

heu heu mortuis subuenis: sed vi
uos pire pmittis zc. Cūqz hystrio
comedisset z egredetur hospicū
tapis cecidit sup caput ei. z eo i-
terfecto dixit Bonifacij. O miser
tu spūalit mortu? nutriebas hūc
mortuū quo ad deum sicut arbor
mortua nutrit terram. z otemmis
paupes m qbus est vita eterna. z
iō nī paupes nutriueris. pditis
diuicijs gladij diuime iusticie oc-
cidit te. **D**ecō diuicie se amā-
tes decipiut. Refert De alphōsi
q qdā phūs duz respicēt tumbaz
alexādzi dixit de eo. Iste heri mē
tos hūit aicos z mīmicos. hodie
nō hz amicū nec mīmīcū. diuicie
eū hōrabant z decipiebāt. Vnde
sum? sicut canes q applaudāt pe-
stis postea nō curat de eis.

Ite ad idē. Legit' i libro d sep-
tem domis spūssancti q qdaz pō-
cator rephendēs deceptōez diu-
ciay dixit. q debēm? facē sicut fe-
cit ypocras de mīre sua. ypocrag
em rediēs de studio de pfectiōne
maxima sciēcie. Sciens etiā incē-
sam dilectōez mīris sue ne p gau-
dio z oplacētia sui aduent? morē-
tur misit nūciuz q omia ifortumia
om̄s dolores. oia mala q ei accide-
rant enariauit. vt illis auditis tē-
paret' gaudiū sui aduentus. Iste
ypocras est mūdus. sed ei m̄ est
aia. ne ḡ. aia interficiat seipaz ex
oplacētia z abūdantia diuiclarū.
mūdus met mādat z notificat do-
lores anxietates z timores. q cum

diuicijs dōnat. **T**ercō m ne-
cessitate non subuemunt. Legitur
in libro de septem domis spiritus.
sancti q cum quidam longo tem-
pore seruiuisset cuidaz regi vt eū
ditaret. dum infirmaretur graui-
ter fuit visitatus a rege z mter-
rogauit eū si aliqd vell. **A**ndit
infirme. Hogo dñe vt nō curetis
mibi dare diuicias. sed nūc saita-
tem tribuite. Tūc rex hoc cōuenit
tm. tūc infirmus. Heu quot itine-
ra feci p te tot picul imiscui me
p te. quotiēs vigilauit. quotiēs ia-
cui induit? vt hīem tuū amore m
vt hīez diuicias. Heu prochdolor
i necessitate laborauit. z dō occur-
rente etiā in necessitate nihil fe-
ti. Sz voneo deo cui est gloria. q si
vixerō mutabo modū viuendi. vñ
curat? fact? est bonus hō. **I**tez
etiam ad idem. Legit' q beatus
Lodoivic? dū infirmaret ad mor-
tem z medici desparēt de vita. o-
uocatis omnibus baromb? mīris
theologie. in cinere p:ostratus a
quolibz sanitatem requirebat ex-
primendo bñficia eis collata. Qui
omnes respondissent. hoc solū cō-
petere deo. ait rex. ego ditissimus
eram potētissim? z nobilissim? p
omnibus diuicijs meis potencia
z amicis non possum extorquere
mortem. nec ab infirmitate hac
inducas ve saltem per vnam ho-
ram non grauet vel ad vitam di-
mittat. Vn decipiut suos amatoēs
vt cū ipleti fuerint tūc esuriant.

Item ad idem. Quidā diues
in extremis laborās fecit apporta-
ri coram se infinitam multitudinē
florenor. vasa aurea et argentea
et iocatia precōfissima. dicebat aie
sue. **P** anima ista sunt tua noli di-
mittere illa. quia ut delecteris in
eis ea acquisiuīt. **E**ūqz ppter hec v-
ba iffirmitas nō dimittet sed cre-
scerz. ait. **F**allaces diicie cur di-
mittitis me cū acqsiuerim vos cu^r
magno labore. et custodierim cu^r
tanta diligētia. ex quo ergo n̄ vul-
tis esse mee sitis diaboli. **T**ūc de-
mones cū accipiētes cū oibz flo-
remis vasis et diuicis suis ad ifer-
num traxerūt. **Q**uarto diicie
ad damna cōnē eternā inducent.
Legit' in vitas patrꝝ q abbas he-
lias dixit q quatuor res tribiles
erāt. q̄ incutiebāt sibi tñ timorez.
q̄ vix poterat dormire vt omedē-
vel oplacentiaz recipe in hoc mū-
do. **P**rima res erat egressus aie a
corpoie. **H**ecda p quē modū occur-
rat iudici. **T**ercia quid respōdeaz
q̄n̄ exigetur rō de bonis omisis.
Quarta q̄n̄ dabitus sentēcia otrā
omissa p me. **I**tem refert bea-
tus Hernar. q̄ vidit quīqz viros
mirabili fatuitate laborātes. **P**i-
mus masticādo arenā maris totā
volehat deuorare. **H**ecdus stabat
sup furnuz plenū igne sulphureo
et totum fumū suis naribus attra-
here cupiebat. **T**erciū stabat sup
fornacem. et oēs scintillas ex ea p-
cedentes sibi incorporate affecta-

bat. **Q**uartū sup pinaculū templi
residens. oīns flatz ventoz apio-
ore. qntuz poterat ad se trahēbat.
Quintū vero rodēdo carnes et oīa
mēbra sua cum dētibz lacerabat.
Heqrēdo ergo causam tāte stu-
ticie et singulis vna; repio cām. s.
validissimā famē. **H**im̄ ē falsus
mercator. qui in pōderibz et mēsu-
ris semp fraudē omittit. **H**ecūdus
est latro qui in itineribz et in vijs
cū fetida societate ceteros depie-
dant. **T**ercius est vslatur. **Q**uar-
tus symoniac. **Q**uintū crudelis q̄
paupibz nō opatit. pmo eis pseq-
tur. nec satissimē curat in vita. jō
mēbra. i. sui posteri dñorātur per
eum. **Q**uito diicie dolores augm-
tant. **H**urgenſ qdaz hūit paupēz
vicinū qualibz nocte cantātez. qd
audiens vxor diuitis ait. Utinam
faissez vxor illi⁹ paupis. cū hic v-
num gaudiū opletū nō hēaz a vo-
bis. **D**ūc diues. ego faciā q̄ n̄ can-
tabit. **C**it in nocte surgēs cū testi-
bus. saccum plenum pecūnia po-
suit infra portā paupis. quē cum
paup̄ inuenisset et anxiaret. quid
faceret de illa pecūnia. p tres di-
es cessauit a cantu. finaliter scita
veritate a vicino. restitura pecūnia
redijt ad pristinū modū gaudēdi.

Item ad idē. Fuit qdā sancta
hō cupiēs scire malū diuiciaz. vi-
dit talē visionē. videbat ei mulie-
rē pulcerimam in posteriori pte
et tante pulcritudinis q̄ iste fruc-
batur in conspectu illi⁹. **L**ūqz ac-

cele rasset iter suum ut eam videt
in facie et esset coram ea vidi ea;
sine oculis ex omni parte anteriori
vermes eruperent et fetorem fetidem
simum exalare. Eumque ille requireret quod
esset. Unde ego sum valetas mundi
que retro habeo pulcritudinem
fictam, sed an non habeo nisi turpi-
tudinem et laborem. Ita ad idem
Alquila rex avium plametorum ge-
nerale vocavit ut quilibet veniret
et ostendat sua pulcritudine. secundum eas
remunerat. quod audiens cornutus
in via edificauit tabernacula a qua
libet aue transeunte furabat. Ita
ut tractis illi ipse exiit se plumis
suis et induit se varietate aliarum
plumarum. Eumque venisset ad plametum.
et propter pulcritudinem suam sum
me honoraretur. Alquila fraudez
cognoscens ait. corona debet dari
pulchritudini realiter et non ficte. et iuste
attendatis si est aliqua avis que se
ornauerit vixis plumis. et si est ali-
qua. quilibet recipiet quod suum est.
et tunc iudicabitur de pulcritudine
vestra. Tunc aues omnes attendentes
ad cornuum. quilibet vidit in cornu
suam plumam et ea accipiētes vili-
or et detestior est inuentus. Et ideo
laceratus est et traditus morti. Lo-
quendo spūaliter. Alquila ista est
deus. cornutus est dīnes. ceterae aues
sunt omnes aliae creature ex quibus
accipit suam pulcritudinem. Et quia
gloria non dat pulchris ficte sed rea-
liter et dīnes malum sublati diui-
cīs abiectis est turpior omnibus. Ideo

iudicari damnationi eterne.

Abrietas multa mala idu-
cit in nobis. Primo iducit
dei iniquitatem. Refert
Cesarius quod peregrinus quidam sclavi
nam suam per viam forti exponens tam
bibit quod iebriatus est. Non in spiritu du-
ctus est ad locum penarum in quo ospe-
xit vas cum copticulo stare. in quo
residebat tenebrorum princeps. In
cuius dextera stabat calix pienus
igne sulphureo. Et tunc adductus
quidam abbas quod coactus est bibere per
num calicem et postea missus est in
puteum ardorem. Tandem princeps
tenebrorum clamauit. Adducite il-
lum peregrinum quod vestrum sue peregrina-
tionis per viam exponendum iebriatus
est. Qui supplicans angelo bono
emendat permissit et notato die et ho-
ra. regit quod ille abbas mortuus fue-
rat illa hora. Secundo iducit diu-
cia quod sumptus. Fuit quidam qui ex
nimia potatione omnia suas divici-
as consumebat. Eum autem fuisse rep-
hensus a confessore suo et ille permissit
se emendare; taxata fuit mensura de-
bita qua vteretur per potum. nisi aliquo
casu quod si vendet vel emet aliquam
rem. possit ibi ponere aliquod per viam.
Eum autem semel venisset ad mensam et
ipse cum uxori bibisset portionem taxa-
tam adhuc siciebat. Cum autem uxori au-
diisset prius sibi iniunctos dixit.
dñe ego scio optimū remedium nos
hēmū vñā vaccā et ego vendā eam
nobis cum potu et viam et vos vēda-
tis mihi cum alio et ita frequentantes